

Jatkuva kasvipeitteisyys

Jatkuvassa kasvipeitteisyydessä pelto on vihreän kasvuston peitossa ympärivuotisesti. Kasvipeitteisyys tuo vesiensuojelu-, ilmasto- ja viljavuushyötyjä. Kasvipeitteisyys voidaan toteuttaa monivuotisten nurmien, syyskylvöisten kasvien ja talven yli jätettävien kerääjäkasvikasvustojen avulla. Pellon ja pysyvien kasvien alasta pitää tukiehtojen mukaan olla 30 % kasvipeitteistä.

[Kasvipeitteisyyden lisäämisestä kerrotaan Mustialan opetus- ja tutkimusmaatilalla videolla, 7 min.](#)

Talviaikainen kasvipeitteisyys suojaa maan pintaa ja sen on todettu vähentävän savimaiden eroosiota ja ravinteiden huuhtoutumista. Ravinnehuuhtoumien pieneminen tuo vesistö- ja viljavuushyötyjä. Kasvipeitteisyys vähentää peltojen hiilidioksidipäästöjä ja kerryttää niiden hiilivarastoja, kun yhteyttämistä ja hiilen sitomista tapahtuu mahdollisimman pitkään kasvukauden lopussa. Lisäksi keväällä talven yli säästynyt kasvusto aloittaa heti yhteyttämisen. Hiilivarastojen säilymisestä/lisääntymisestä tulee sekä ilmasto- että viljavuushyötyjä. Kerääjäkasveilla voidaan kasvilajien valinnalla joko sitoa ilmasta typpeä (esim. valkoapila) tai kerätä maassa vapaana olevaa typpeä (esim. timotei).

Mustialan opetus- ja tutkimusmaatilalla kasvipeitteisyys on ollut noin 60 % ja osuutta pyritään lisäämään. Mustialan kasvipeitteinen ala muodostuu nurmista ja syyskylvöisistä viljoista, rukiista ja syysvehnästä. Lisäksi pienillä aloilla on kasvatettu syysrypsiä, syyshärkäpapua ja syysohraa.